

Oswald d'Orms era un home
tant en tant, amb una regularitat
sorprenent, s'enamorava. Li havia
molta passió en ell, era un líric
marcat, partidari si us plau per
força dels amors impossibles.

ell, naturalment, havia
marxat per cavaller del segle quinze,
amb un pic de ~~est~~ retràs, per dissort,
i es feu aixo, i per res més, que por-
tava barret de palla, li agradava
el cine, llegia el diari i era esplan-
tista. Però ell era l'home fet a mida
~~per~~^{vestit} ~~per~~^{d'acer} armadura, fer de sruyer
beurdal i ~~per~~ barallar-se amb els
nobles seus per a poques regular tes-
tes de veí a la seva enamorada, tot
cantant-li cançons de gesta. I aquels
tes inclinacions, per molt desplaçat que
hom es trobi i per molt de lluny que
vinguin despen nostre. I quan s'enc-

maraven, ~~me~~ beia el ferm **UAB**
rit d'enterrar la seva ~~vida~~
apelleba la monotonia del seu viure
i iniciaba una serie de transformacions
profundament superficials. Una
vegada, en plena crisi d'encamoronament
s'emprenqués d'aprendre l'alemany,
un altre s'empaperia ell tot sol el
pis un altre es feu anegar el re-
lletge i sempre realitzaba la
bestia més grossa que se li oc-
uria.

Mi han moltes coses
que ~~no~~ es impossible de saber
d'on venen. Quan s'encamoronava
verdurament, com sempre, de la
modisteta que vivia al pis de so-
bre del d'ell, li agafava per fer-
re per un barret fort a mida. Y
l'encarregava amb una urgencia
absolutament odiosa, emplaçant